

Nr 269.

Av herrar **Olsson** i Staxäng och **Wallerius**, om efterskänkande av aktiebolaget Kreditkassans fordringar hos Svenska lantmännens kvarnförening.

Sedan den 1917 bildade Svenska lantmännens kvarnförening trätt i konkurs, ha de talrika jordbrukare, som ingått som delägare däri utöver redan inbetalta insatser, ursprungligen 25 kr. per har, blivit ålagda ytterligare betalningsskyldigheter.

Enligt vad som framgår av statsutskottets utlåtande nr 72/1934 uppgick hela detta ansvarsbelopp till cirka 1,900,000 kronor eller i medeltal 670 kr. på envar av de kvarståande cirka 2,800 delägarna.

Att överenskommelse träffas med enskilda fordringsägare, är en förutsättning som framgår av riksdagens uttalande i fjol och som givetvis alltjämt gäller.

Stora fordringar innehavas av Aktiebolaget Kreditkassan (A. B. »Dur«).

Då staten är huvudintressent i Kreditkassan skulle en lindring i ovannämnda krav, som i allt för många fall äro tryckande för jordbrukarna, kunna komma till stånd därigenom att staten beslöte att avstå från sina fordringar på kvarnföreningen.

Klara billighetsskäl tala härför. Lantmännen ha inträtt i denna sammanlutning i sitt yrkes intresse, men tillika i god tro. Det är alltför hårt att de på detta sätt skulle få lida härför.

Med stöd och under förutsättning av vad ovan anförts, få vi hemställa,

att riksdagen må besluta att Aktiebolaget Kreditkassans (A. B. »Dur«) fordringar hos Svenska lantmännens kvarnförening skola efterskännas.

Stockholm den 23 januari 1935.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Adolf Wallerius.

